

Adrian Berinde despre conditia artistului: Mai e mult pana se face dimineata in Romania!

Scris de Adrian Berinde

Duminică, 08 Noiembrie 2015 08:56 - Ultima actualizare Duminică, 08 Noiembrie 2015 09:33

Adrian Berinde, unul din artistii valorosi ai muzicii romanesti, a publicat pe [pagina sa de facebook](#) un text incisiv despre conditia oamenilor care se incapataneaza, in continuare, sa faca arta intr-o tara ce "incurajeaza mediocitatea si subcultura".

Despre artisti ce ajung sa sustina concerte live in "in cluburi, subsoluri si catacombe" pentru ca nu ai nicio alta optiune de a-si promova munca.

Publicam, mai jos, textul integral scris de Adrian Berinde:

De ce cântă artiștii în cluburi?

De ce se cântă sau se joacă teatru prin cluburi și prin subsoluri?

De ce au ajuns artiștii să accepte (aproape) orice condiții?

De ce artiștii, indiferent de genul în care se exprimă, trebuie să își pună la bătaie propriile resurse (financiare, umane etc.), sănătatea și, iată, chiar și viața – pentru a reuși să se întâlnească cu cei care vibrează la mesajul transmis de ei, prin arta lor?

Șirul „de ce-urilor” poate continua, dar răspunsul este, invariabil, același:

PENTRU CĂ N-AU ÎNCOTRO!

Nu au încotro pentru că:

- Statul român post-decembrist, prin toate instituțiile sale, susține și încurajează mediocritatea și subcultura, în toate domeniile, implicit în arta.

Scopul acestei politici de stat a rămas același ca și în perioada ante-decembristă, doar mijloacele s-au schimbat.

Prostirea și îndobitocirea maselor nu se mai face prin cântece patriotice și versuri sforăitoare, ci prin promovarea continuă, prin toate canalele, a non-valorii.

Populația țării este sufocată cu vulgaritate, superficialitate, sexualitate excesivă, trivial, lipsă de sens și de direcție și, astfel, este transformată într-o masă de manevră mult mai ușor de manipulat și de controlat.

- Statul român s-a asigurat ca în vârful tuturor instituțiilor sale să se cațere indivizi obedienți și manipulabili, oportuniști, lingăi, executanți docili, personaje dubioase, nulițăți fără opinii proprii și fără coloană vertebrală, neaveniți fără cultură, bun-simț, bun-gust sau, măcar, bună-intenție.

Șefii și șefuții din România respectă toți, ca pe-o condiție sine qua non, același portret-robot: orgoliu gigantic - viziune zero! Lipsiți de orice valoare personală și susținuți doar de proptelele politice sau de gașcă, acești „capi” nu vor promova niciodată valorile adevărate și nu vor încuraja niciodată exprimarea liberă sau manifestarea creativității autentice. Instituțiile românești nu sunt conduse de lideri, ci de stăpâni peste „moșii” pe care le consideră ale lor, de șefi a căror mentalitate seamănă izbitor cu cea a marilor feudali sau a stăpânilor de sclavi. (Excepțiile există, dar sunt rarissime și pot fi numărate pe degetele de la o mână.) Ei bine, niciun astfel de șef nu va înghiți niciodată artiștii autentici, rebelii, originalii, nealiniații. Nu-i va înghiți și va face tot ce îi stă în putință ca să-i îngroape!

- **Televiziunile și radiourile, subjugate de interese politice, financiare sau conjuncturale, promovează exclusiv anumiți artiști.**

Artiștii „agreeați” sunt mereu aceiași, mereu dintre cei aflați în mainstream, adică în acel curent care „nu face valuri”, nu ridică probleme, nu transmite mesaje profunde, nu îndeamnă la reflecție sau la evoluție, nu trezește emoții și, mai ales, nu se adresează umanității din OM, ci

animalității din el. În muzică, mainstream-ul, la care s-au aliniat treptat toți cei care vor audiență, faimă și câștig facil, este foarte ușor de recunoscut, indiferent dacă e în pop, folk, rock, muzică lăutărească sau populară: linii melodice care seamănă izbitor cu mii de alte linii melodice, construite pe aceleași acorduri, repetitive și lipsite de originalitate & versuri lipsite de valoare și, uneori, lipsite chiar de sens logic, în care se perorează, fără subtilitate sau rafinament literar, despre dragostea sinonimă cu sexul, despre posesie și distracție superficială și, în general, despre toate aspectele care apropie ființa umană de mamifer. Adică, 99,99% din muzica pe care o auziți la orice post de radio / televiziune! Și în acest caz, există câteva excepții: doi-trei realizatori de emisiuni, care se încapățânează să lupte cu sistemul din interior și reușesc să strecoare în play-list și niscaiva muzică „nealiniată”, pe lângă ciurucuri și muzică străină, care e, oricum, majoritară (și pentru care drepturile de autor se scurg în afara țării).

- **Drepturile de autor se plătesc puțin sau deloc. Banii care ajung la artist din drepturi de autor sunt suficienți, în cel mai bun caz, pentru un set decent de corzi de chitară și un sirop de gât.**

- Organizațiile profesionale ale artiștilor sunt slabe, ineficiente, lipsite de transparentă și hiper-birocratizate.

Asociațiile, uniunile și organizațiile, care ar trebui să reprezinte și să protejeze artiștii, sunt (și ele) conduse de șefi care corespund aceluiași portret-robot (stăpân pe moșie), care s-au osificat în funcții și pe scaune, împietriți în șabloane și pătrunși de propria lor importanță. Indiferent de organizația profesională la care este afiliat, un artist (din afara mainstream-ului) știe că nu trebuie să se aștepte ca „asociația” să facă ceva pentru ca arta lui să fie cunoscută și să nu spere, cumva, că-i va oferi vreun ajutor, în caz de nevoie.

-

- **Spațiile destinate spectacolului au fost distuse, închise, vandalizate sau transformate în săli de jocuri de noroc, păcănele, amanet, schimb valutar, magazine second-hand și „Totul la 2 lei” sau cârciumi și cluburi.**

Majoritatea covârșitoare a clădirilor care, cândva, erau case de cultură, case ale tineretului sau copiilor, săli de spectacol construite de fabrici, syndicate și primării, peste tot în țară, nu mai există. Aproape toate sălile amenajate adecvat pentru manifestări artistice, rămase moștenire din „perioada de tristă amintire”, au fost distruse, într-un fel sau altul (sau li s-a dat o altă

destinație) și nu s-a constituit nici una nouă.

- **Oamenii au fost obișnuiți să nu plătească pentru a vedea un spectacol sau un concert.**

În ultimii 26 de ani, oamenii s-au învățat ca acestea să fie oferite gratuit de primării, de partide politice aflate în campanie electorală sau de firme de băuturi, care vor să-și crească exponențial vânzările. Românii li s-a inoculat ideea că arta e „la liber”, e gratis, e „moka”, iar autoritățile au avut grijă să nu le ofere decât entertainment de cea mai joasă vibrație, adecvată pentru mase, pentru „prostime”.

- **Banii care ajung la artist din vânzarea CD-urilor sunt infimezimali.**

Un artist din afara mainstream-ului, nepromovat de niciun radio sau televiziune, nesuținut de niciun partid politic și nefinanțat de nicio firmă multinațională care să-l folosească pentru imagine (și care, în plus, mai pune și bilet de intrare pentru un concert de-al său) este, teoretic, sortit pieirii și nu are nicio șansă să supraviețuiască pe „piața muzicală din România”. Atâta timp cât din vânzarea de CD-uri este exclus să se poată supraviețui, singura șansă rămâne concertul live, pe care, neavând alte opțiuni, artiștii ajung să îl organizeze în cluburi, subsoluri și catacombe, dacă nu pot sau nu vor să cânte pe la nunți și botezuri.

Astfel, artiștii ajung la mâna patronilor de cluburi, terase și baruri, care le pot pune absolut orice condiție vor ei – de la chirii nesimțite până la target obligatoriu de vânzare la bar. Există, desigur, și excepții: proprietari sau administratori care înțeleg că prezența unui artist de valoare în localul lor e un atu, care-și tratează artiștii ca pe niște invitați de onoare, care construiesc cu aceștia o colaborare de tip win-win și le pun la dispoziție toate resursele de care dispune localul lor, cu amabilitate și profesionalism. Dar și pe aceștia, din păcate, îi putem număra pe degete, atât în București, cât și în țară.

Vă-ntrebați de ce cântă artiștii în cluburi?

Pentru că n-au încotro... și pentru că mai e mult până se face dimineață în România!

Adrian Berinde despre conditia artistului: Mai e mult pana se face dimineata in Romania!

Scris de Adrian Berinde

Duminică, 08 Noiembrie 2015 08:56 - Ultima actualizare Duminică, 08 Noiembrie 2015 09:33

Text semnat si asumat de muzicianul si pictorul

Adrian Berinde

pe

[pagina sa de Facebook.](#)

Foto: Radu Padureanu